

Израз "Уједињене нације" предложио је Франклин Делано Рузвелт. Први пут је употребљен у Декларацији Уједињених нација а на Конференцији у Сан Франциску усвојен је једногласно као назив за нову међународну организацију у знак признања покојном председнику Сједињених Америчких Држава.

Дана 1. јануара 1942. године представници 26 земаља које су се бориле против агресора Осовине потписали су у Вашингтону Д.Ц. Декларацију Уједињених нација. То је био први камен међаш у еволуцији Уједињених нација. Текст Декларације гласи:

Владе потписнице ове Декларације,

Пошто су прихватиле заједнички програм циљева и начела садржаних у Заједничкој декларацији председника Сједињених Америчких Држава и председника Владе Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске од 14. августа 1941. године, познате под називом Атлантска повеља,

Уверене да је потпуна победа над њиховим непријатељима од битног значаја за одбрану живота, слободе, независности и верске слободе, као и за очување људских права и правде у њиховим земљама, и будући да сада воде заједничку борбу против сурових и бруталних сила које покушавају да подјарме свет,

ИЗЈАВЉУЈУ:

(1) Свака Влада обећава да ће употребити сва средства, војна или привредна, против чланица Тројног пакта и њихових следбеника с којима је та влада у рату.

(2) Свака Влада обећава да ће сарађивати са Владама потписницама ове Декларације и да неће закључити сепаратно примирје или мир с непријатељима. Горњој декларацији могу приступити и друге земље које пружају или могу пружати материјалну помоћ и давати допринос у борби за победу над хитлеризмом.

САЧИЊЕНО 1. јануара 1942. године у Вашингтону.

Првобитне потписнице Декларације су:

Сједињене Америчке Државе

Уједињено Краљевство

СССР

Кина

Аустралија

Белгија

Канада

Костарика

Куба

Чехословачка

Доминиканска Република

Ел Салвадор

Грчка Гватемала

Хаити

Хондурас

Индија

Луксембург

Холандија

Нови зеланд

Никарагва

Норвешка

Панама

Пољска

Јужна Африка

Југославија

Поред првобитних 26 потписница, Декларацији је приступила још 21 земља. Доле се наводе земље које су јој приступиле, заједно са датумима приступања:

Мексико	5. јун 1942. године
Комонвелт Филипина	10. јун 1942. године
Етиопија	28. јул 1942. године
Ирак	16. јануар 1943. године

Бразил	8. фебруар 1943. године
Боливија	27. април 1943. године
Иран	10. септембар 1943.године

Билтен Државног секретаријата САД, 3. јануар 1943, стр. 3.

Француска и Данска су сматране за присталице Уједињених нација од почетка, будући да су француске власти у иностранству наставиле непријатељства а да је дански министар у Вашингтону изразио приврженост свих слободних Данаца ствари Савезника. С обзиром на то да су Декларацију потписале владе, ове две земље нису могле да јој формално приступе у то време.

Када је званично конституисан Национални комитет Француске, Француска је и формално приступила Декларацији. Данска, која је ослобођена тек после отварања Конференције у Сан Франциску, примљена је у Уједињене нације на Конференцији.

Доленаведени датуми потичу из Билтена Државног секретаријата САД од 12. августа 1945. године. Наведени датуми су датуми које носе писма упућена Државном секретаријату.

Колумбија	22. децембар 1943. године
Либериа	26. фебруар 1944. године
Франсуска	26. децембар 1944. године
Еквадор	7. фебруар 1945. године
Перу	11. фебруар 1945. године
Чиле	12. фебруар 1945. године
Парагвај	12. фебруар 1945. године
Венецуела	16. фебруар 1945. године
Уругвај	23. фебруар 1945. године
Турска	24. фебруар 1945. године
Египат	27. фебруар 1945. године
Саудијска Арабија	1. март 1945. године
Сирија	1. март 1945. године
Либан	1. март 1945. године

